

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/222/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512210356
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2512210356.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci žalobcu: Ing. F. L., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom L. č. XXX, proti žalovanému: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., IČO 35 937 874, so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava, o zaplatenie 539,69 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 6C/123/2014-102 zo dňa 16. novembra 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

II. Žalovanému sa voči žalobcovi priznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

2. Súd rozsudok vecne odôvodnil tým, že daný spor posúdil v zmysle ustanovení občianskeho práva o bezdôvodnom obohatení § 451 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník platný a účinný v čase vzniku (možného) bezdôvodného obohatenia. Právny vzťah žalobcu a žalovaného je založený na ustanoveniach verejného práva a to konkrétne na právnej úprave zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení, a teda práva a povinnosti medzi žalobcom a žalovaným upravujúce tieto právne vzťahy patria výsostne do roviny verejného práva. Predmetom sporu je zaplatenie peňažnej sumy, ktorá bola už vymožená v exekučnom konaní na podklade exekučného titulu vzniknutého z právnych vzťahov verejného práva (výkaz nedoplatkov vydaný žalovaným), preto súd z pohľadu ústavného práva vlastníť majetok (článok 20 Ústavy Slovenskej republiky) skúmal dôvodnosť žalobou uplatneného nároku žalobcu z pohľadu ustanovení občianskeho práva o bezdôvodnom obohatení, pričom z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by žalobca preukázal, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na jeho úkor, teda, že by žalovaný získal majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj že by získal majetkový prospech z nepoctivých zdrojov.

3. Okrem uvedeného súd skúmal nárok žalobcu aj podľa ustanovení procesného práva o výkone exekúcie, keď podľa ust. § 61 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len "EP") v znení platnom a účinnom do 30.06.2016, podľa ktorého navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené.

4. Zo zhodnej výpovede žalobcu a žalovaného na pojednávaní mal súd za preukázané, že žalobca sa v prebiehajúcom exekučnom konaní, v ktorom sa vymáhala pohľadávka z výkazu nedoplatkov, nijako procesne nebránil. Rovnako tak mal súd za preukázané, že žalobca tvrdené skutočnosti o úhrade poistného, ktoré bolo vymáhané výkazom nedoplatkov, nepreukázal žiadnymi listinnými dôkaznými prostriedkami (listinami), teda nepreukázal, že by túto konkrétnu pohľadávku žalovaného z výkazu nedoplatkov uhradil. Súd uzatvoril, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu nedôvodná, preto žalobcovi nepatrí právo na zaplatenie žalobou uplatnených súm proti žalovanému.

5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol za použitia ust. § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP tak, že inak procesne plne úspešnému žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania, ktorý by mu podľa výsledku sporu inak patril, a to vzhľadom na jeho vyjadrenie, že sa vzdáva nároku na náhradu trov konania (výrok II. tohto rozsudku).

6. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z dôvodu, že Okresný súd Piešťany sa svojím konaním a rozhodovaním vôbec nezaoberal dôvodmi žaloby, ktoré jediné boli a sú rozhodujúce pre vznik sporu, pre podanie žaloby a pre správne posúdenie a rozhodnutie sporu. Z dokladov predložených súdu s touto žalobou je vyčerpávajúco uvedený skutkový stav sporu. V žalobe uplatnenej na Okresnom súde Piešťany, dňa 06.09.2012, sa domáhal zjednania nápravy a vydania rozsudku z dôvodov:

- V prípade správoplatnenia Výkazu nedoplatkov (VŠZP) nepostupovala v súlade so Zákomom a tento Výkaz nedoplatkov nenadobudol právoplatnosť

- V prípade výpočtu poistného za rok 2009, postupovala (VŠZP) v rozpore s ustanoveniami Zákona.

7. Okresný súd Piešťany sa uvedenými dôvodmi nezaoberal a žalobu zamietol bez ich preskúmania. V snahe posunúť konanie pred súdom, v Návrhu na pokračovanie v konaní, dňa 18.09.2017 navrhol Okresnému súdu, aby tento rozhodol iba o nesprávnosti postupu žalovaného pri výpočte a nesprávnosti výpočtu výšky predmetného poistného, nakoľko toto nebolo vypočítané v súlade s ustanoveniami Zákona, práve naopak, bolo vyrátané v očividnom rozpore s nimi. Svojim návrhom sledoval zúženie žaloby na pôvod a príčinu celého sporu, ktorý odporca zastieral aj menil, na posúdenie zákonnosti výpočtu sporného poistného.

8. Okresný súd Piešťany svojím Uznesením zo dňa 16. februára 2018, tento jeho Návrh označil za Návrh na zmenu žaloby, ktorú zmenu žaloby neprípustil. Vo svojom Odôvodnení medzi inými uviedol v bode 17. dôvod, že návrhu na zmenu žaloby nemožno vyhovieť, pretože „o zmenenej žalobe by bol vecne a kauzálnie príslušný iný súd“. A opäť sa príčinou a jediným dôvodom vzniku sporu nezaoberal.

9. Podľa jeho názoru nešlo ani o zmenu žaloby, ale iba o jej zúženie na uľahčenie pokračovania v konaní pred súdom, s cieľom dospieť k pravdivému posúdeniu príčiny vzniku sporu a následne aj k spravodlivému rozhodnutiu.

10. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že žalovaný dňa 16.05.2011 vystavil žalobcovi v súlade so zákonom č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 580/2004 Z. z.“) výkaz nedoplatkov č. 1111369213 na pohľadávku v celkovej výške 422,49 eur.

11. Výkaz nedoplatkov č. 1111369213 bol žalobcovi doručený dňa 25.05.2011 a nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.06.2011.

12. Právoplatný a vykonateľný výkaz nedoplatkov č. 1111369213 bol postúpený na vymáhanie prostredníctvom súdneho exekútora, pričom exekučné konanie vedené súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Kapronczaiom pod č. k. Ex 2922/2011 bolo ukončené vymožením pohľadávky žalovaného a trov exekúcie dňa 06.02.2012. Žalobca počas exekučného konania nepodal námietky proti exekúcii, ani návrh na jej zastavenie.

13. Žalobca opätovne v odvolaní uvádza, že žalovaný nepostupoval pri vypočítaní poistného za rok 2009 v súlade so zákonom č. 580/2004 Z. z. Žalovaný má za to, že postup výpočtu ročného zúčtovania poistného na verejné zdravotné poistenie za rok 2009 bol v súlade so zákonom č. 580/2004 Z. z. ako aj v súlade s Vyhláškou Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 239/2006 Z. z. o podrobnostiach

o vykazovaní preddavkov na poistné na verejné zdravotné poistenie, o ročnom zúčtovaní poistného a povinnostiach pri ročnom zúčtovaní poistného a o vzoroch tlačív ročného zúčtovania poistného v znení neskorších predpisov. Správnosť postupu žalovaného potvrdil aj Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorý na základe podnetu žalobcu vykonal u žalovaného dohľad a nezistil žiadne pochybenie zo strany žalovaného.

14. Na základe vyššie uvedeného žalovaný navrhuje, aby súd rozsudok Okresného súdu Piešťany zo dňa 16.11.2018, sp. zn. 6C/123/2014 ako vecne správny potvrdil.

15. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 519,69 eur titulom vrátenia exekúovaných finančných prostriedkov, sumu 20 eur titulom nákladom exekúcie za blokovanie bankového účtu a spätného odblokovania účtu a náhradu trov konania.

17. Vzhľadom k rozsahu odvolania zo strany žalobcu je predmetom prieskumu odvolacieho súdu posúdiť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý žalobu v celom rozsahu zamietol, pre nezvládnutie dôkazného bremena žalobcu a i z dôvodu, že navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené.

18. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

19. Žalobca v odvolaní namietal, že okresný súd sa svojím konaním a rozhodovaním vôbec nezaoberal dôvodmi žaloby. Poukazoval na to, že výkaz nedoplatkov nenadobudol právoplatnosť a v prípade výpočtu poistného za rok 2009, postupovala VŠZP v rozpore s ustanoveniami zákona. Tiež poukázal na to, že v uznesení, ktorým nepripustil zmenu žaloby sa opäť príčinou a dôvodom vzniku sporu nezaoberal a podľa jeho názoru nešlo o zmenu, ale o zúženie žaloby na uľahčenie pokračovania v konaní.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca si uplatňoval od žalovaného sumu 519,69 eur v súvislosti s exekučne vymoženými prostriedkami, ktoré boli vymáhané v exekučnom konaní, ktorého exekučným titulom bol výkaz nedoplatkov č. 1111369213 na sumu 422,49 eur, ktorý nadobudol právoplatnosť 10.6.2011 (čl. I. 45 spisu) a ktorý žalobca osobne prevzal 25.5.2011. Podľa Vyúčtovania vymoženej pohľadávky a oznámenia o ukončení exekúcie zo dňa 2.2.2011 (č. I. 44) bola v exekučnom konaní vymožená suma 519,69 eur, z čoho istina je vo výške 422,49 eur, odmena exekútora 42,50 eur, hotové výdavky 38,50 eur. Podľa výsledku šetrenia vykonaného Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo dňa 14.3.2012, kde bol doručený podnet z dôvodu preskúmania správnosti výpočtu ročného zúčtovania poistného za rok 2009, ktoré podal žalobca, bolo konštatované, že žalovaný nepochybil.

21. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

22. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

23. Citované ustanovenie zakotvuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách konania. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana konania, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strana konania za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech.

24. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Žalovaný (dlžník) nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22.9.2010, sp. zn. 3MCdo 6/2010). Otázku splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci.

25. Ust. § 132 ods. 1 CSP teda zakotvuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách konania. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Z vyššie uvedeného vyplýva, že pokiaľ sa žalobca domáhal sumy 519,69 eur, ktorý titul môžeme kvalifikovať tak, ako uviedol už súd prvej inštancie titulom vydania bezdôvodného obohatenia, musí svoj nárok i preukázať. Žalobca ani netvrdil (to je svoje všeobecné tvrdenie o nesprávnom vyčíslení nedoplatkov zo strany žalovaného nepodložil žiadnym konkrétnymi skutočnosťami, výpočtom a pod.) prečo a ako sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil o sumu 519,69 eur (plus o náklady spojené s exekúciou) a ani nepreukázal, že jeho nárok je dôvodný a že exekúcia bola nedôvodná. Nestačí totiž iba uviesť svoj nárok bez bližšieho skutkového zdôvodnenia. Naopak žalovaný spôsob vyčíslenia nedoplatkov za rok 2009 vysvetlil a podložil i dôkazmi napr. predložením Oznámenia výsledku šetrenia zo dňa 14.3.2012 z Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktoré žalobca nevyvrátil. Uvedené sa týka i tvrdenia žalobcu o správoplatnení výkazu nedoplatkov VŠZP, keď žalobca neuviedol skutočnosti, ktoré by vyvrátili tvrdenie žalovaného (podložené dôkazom) o neprávoplatnosti výkazu nedoplatkov, nepredložil podanie, ktorým vzniesol relevantné námietky voči výkazu nedoplatkov resp. iné dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia. Podanie z 05.05.2011, ktoré predložil žalovaný neboli jeho námietkami voči výkazu nedoplatkov, ktorý obdržal 25.05.2011. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 12.05.2017 upozornil strany, že toto je sporové konanie, a obe strany sú zaťažené povinnosťou tvrdenia a povinnosťou preukázania svojho tvrdenia.

26. Pokiaľ žalobca netvrdil konkrétne akým spôsobom žalovaný pochybil pri výpočte poistného za rok 2009, netvrdil konkrétne skutočnosti, ktoré by preukazovali jeho nárok, neuviedol akým spôsobom sa žalovaný na jeho úkor obohatil, z akého dôvodu výkaz nedoplatkov nenadobudol právoplatnosť (porušením akej povinnosti sa žalovaný dopustil), súd sa nimi nemohol ani zaoberať a vyjadriť sa.

27. Ďalšou odvolacou námietkou bol zamietnutý návrh na zmenu žaloby. Podľa žalobcu súd postupoval nesprávne, nakoľko z jeho strany nešlo o zmenu žaloby a v predmetnom uznesení sa opäť nezaoberal príčinou a dôvodom vzniku sporu.

28. Zmena žaloby podľa § 139 a nasl. CSP predstavuje základný dispozičný procesný úkon žalobcu. Žalobca ním totiž narába (disponuje) s predmetom sporu a určuje jeho ďalšie smerovanie. Zmena žaloby je upravená v § 139 až § 143 CSP, podľa ktorých sa za zmenu žaloby považuje návrh, ktorým a) sa

rozširuje uplatnené právo (kvantitatívna zmena); b) uplatňuje iné právo (kvalitatívna zmena); alebo c) sa podstatne menia alebo dopĺňajú rozhodujúce skutočnosti tvrdené v žalobe.

29. V prípade návrhu žalobcu išlo o zmenu žaloby, nakoľko pôvodne žaloval o zaplatenie sumy 519,69 eur titulom vrátenia exekúovaných finančných prostriedkov, sumu 20 eur titulom nákladom exekúcie za blokovanie bankového účtu a spätného odblokovania účtu a následne sa dožadoval iného návrhu, o určení nesprávneho postupu žalovanej pri výpočte a o nesprávnom výpočte výšky predmetného poistného, nakoľko nebolo vypočítané v súlade s vtedy platnými ustanoveniami zákona, práve naopak, bolo vyrátané v očividnom rozpore s nimi. Povinnosťou súdu je pri takomto rozhodnutí zdôvodniť z akého dôvodu nepripustí zmenu žaloby a teda zdôvodniť to, prečo v danom prípade rozhodol o nepripustení zmeny žaloby, čo i učinil.

30. Možno teda uzavrieť, že žalobca nezládol dôkazné bremeno preukázania vzniku nároku na zaplatenie sumy 519,69 eur a ani 20 eur, ktoré bolo dôvodom pre zamietnutie žaloby.

31. Ďalšími argumentmi predneseným žalobcom v odvolaní sa odvolací súd nezaoberal, keďže pre rozhodnutie vo veci nie sú právne významné. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 -A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

32. Na záver odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní žalobcu, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 218/2010, podľa ktorého do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

33. Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako i v súvisiacom osobitne nenapadnutom výroku o trovách konania ako vecne správny, s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

34. Žalovaný má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalovaný bol v odvolacom konaní vo veci samej v celom rozsahu úspešný a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP). O výške náhrady trov konania (aj odvolacieho) rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Tento rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).